

Wiadomości kraiove.

— Ze Lwowa. —

Święto urodzin N. Cesarza Jmci, Pana naszego, obchodzone było w tej Stolicy d. 9. b. m.

Zaloga i milicyja mieyska stały w paradzie pod bronią podczas uroczystego nabożeństwa odprawionego przez JW. JX. Arcybiskupa i Prymasa, gdzie znajdowały się wszystkie Władze i Stany. Woysko dawało salwy a na te odpowiadały działa za miastem.

W południe był wielki obiad u JW. JX. Prymasa i JO. Xięcia Jenerała dowodzącego w Galicyi. W teatrze wśród radosnych okrzyków Zgromadzenia odśpiewano przed wizerunkiem Monarchy hymn Judu: »Boże zachowaj Cesarza Franciszka.«

Z tem życzeniem i prosbą do Naywyższego, zgadzały się miliony Jndzi, dla których najłaskawszy Cesarz nasz, jest Monarchą sprawiedliwym i mądrym, aletęzi Oycem pełnym miłości, i iedynie w uszczęśliwieniu poddanych Swoich, własne upatruie szczęście a przez wzniośle cnoty Swoie, jest przedmiotem powszechnego uwielbienia nie tylko u własnych Ludów, ale i w całej Europie.

Uwiedomienie

C. K. Rządu kraiovego.

Gdy przez premocyję Karola Titz na Radeę Magistratu Lwowskiego miesce Komornika granicznego w drugićy sekcyi Cyrkułu Samborskiego z prawem pobierania dyiurny w przypadkach wydarzonych i z obowiązkiem złożenia kaucyi w summie 3,000 ZR. zawakowało; preto wypisue się konkurs do osadzenia mieysca tego z tym dokładem, aby kompetenci w skutku wysokich dekretów nadwornych z d. 25. List. 1791 i 27. Kwiec. 1792 prośby swoie — dowodami o ich wieku, mieyscu urodzenia, o latach w służbie publiczney przepędzonych, o pensyi, jaką pobierali, o stanie, czyli są bezżenni lub żonaci, o liczbie dzieci, o majątku i realnościach, jakie posiadają, o ukończonych studiach i wiadomości języków w oryginalach lub kopiach poświadczonych zaopatrzone — w czterech tygodniach, rachuiąc od dnia obwieszczenia niniejszego, albo bezpośrednie do Lwowskiego C. K. Sądu Salacheckiego podali, albotęz iczeli już iaki urząd piastują, przez swoie przełożone Władze tamże przestali, inaczczy prośby, które nie według niniejszego przepisu podane zostają, bezskutecznie awroconemi będą.

— Z Wiednia dnia 5. Lutego. —

N. Cesarz i Król, naywyższym gabinetowym listem Swoim, wydanym do C. K. pierwszego W. Marszałka Państwa Xięcia Trauttmansdorff, widział się spowodowanym w dowód uznania długoletnich i wiernych usług niemniej przychylności ku dostojney osobie Swoiey, C. K. Jenerała artyleryi naczelnie w Czechach dowodzącego, Hrabiego Kollowrath, mianować go Kapitanem C. K. gwardyi przyboczney trabantów.

Dostrzegacz Austriacki zawiera eo następie: Z Wiednia d. 4. Lutego: »Więsci o bliskim wybuchu wojny Mocarstw Europeyskich przeciw Porcie od lat kilku już zatrudniały publiczność we wszystkich kraiach i zawsze tudziły. Wiadomości te z tysiącznemi baykami służącemi im do ich piękniejszenia, przeminęły narazcie. Nie będzie już żadney wojny z Portą. Radość iednych i obawa drugich to wszystko było snem. Lecz któż raczcy nie wierzył Korrespondentóm z Semlina i z Odessy niżeli zapewnieniom gabinetów?«

»Po tak świeżem doświadczeniu, więcej po tworzących nowiny oczekiwaliśmy przeczności, a mnięj łatwowierności ze strony tych, do których te nowiny dochodziły. Tak zdawało się, ale nie tak jest w samey istocie. Oczy tylko obracać się na inną stronę a wszystko dawnym idzie torem. Z fałszywych podan, nowoczesnych domysłów, dowolnych uprzedzeń skleili utwór mieszaiący wszelkie wyroki, i wszelkie rezimowy, a co gorsze wszelkie zatrudnienia. »Woyna między Francyją i Hiszpanią« mówią tak zwane niezawodne listy« ściągnie za sobą niezwłocznie woyne Europeyską; już Austria, Rosyia i Prussy zerwały stosunki z Hiszpanią; manifest Francuzki wyda basto do powszechnego boiu.« — Potem następują wielkie pochody woysk ze stron wszystkich, nadzwyczajne ofiary, finansowe potrzeby, upadek kredytu i niedoizrany faucech nieszczęście, których pierwsze ogniwa, iak na szczęście wiszą w powietrzu.«

»Dwory Austriacki, Rossyyski i Pruski

w ten sposób odezwały się do Madrytu, że odezwy ich tylko rewolucyjna wściekłość zapożnać może, zganięta ograniczona polityka, ale głęboko przenikająca szanować będzie. Odezwy te nie były żadnym oświadczeniem wojny, odwołanie poselstw żadnym nieprzyjaźnictwem. Francya równym sposobem myślenia ożywiona, działała podług tych samych zasad chociaż w odmiennéj formie. Przy takiej styczności z Hiszpanią dalsze postanowienia Francyi będą zawisły od względów i widoków, na których wartości potrzeba się będzie poznać nie wyrokując lekkomyślnie o ich skutkach. Jeszcze nie oświadczone wojny; różne zdarzenia mogą ją uprzędzić, gdy zaś Rząd taki, jak dzisiejszy Francuzki, którego nikt obwiniać nie może o brak przezorności, o płoną skłonność do awanturnictwa, ani o niegodną zawziętość od względów pobocznych, gdy więc mówię Rząd taki weźmie się do wojny, zapewne lepiej jak Konstytucyjonista i jak Sternik będzie wiedział, dla czego i jak ją prowadzić.

»Jeżeli zapytaią się dalej jakie wsteczne skutki wypłyną dla Europy z wyprawy Francuzkiej do Hiszpanii, chcąc dać zaspakalającą odpowiedź na to zawczasne zapytanie, w ogólności; gdyby to było można potrzebaby nad tém rozszerzyć się nieskończenie. Z drugiej strony nic łatwiejszego dla nas, jak na nie odpowiedzieć ze stanowiska Austriackiego najbliższego naszych czytelników, a to z najprostszego powodu, ponieważ stanowisko to jest we wszystkich okolicznościach to samo.

»Austriya tylko jedną zna politykę; ię początek, środek i koniec zasadza się na równych i sumiennych usiłowaniach, by jak daleko ię prawny wpływ dosięga, swoją postawą, nierozzerwanem połączeniem się z wielkimi i wiernymi sprzymierzeńcami, środkami dobrze wyrachowanymi i stałe wykonanymi, utrzymać pokój w Państwach Europejskich, a jeżeli będzie zniszczony, by go nowo odzyskać. Wtedy tylko, gdy oprócz własnej godności swoją spokojność sobie zabezpieczy i narodom swoim pokój utrzyma, będzie mogła działać dobroczynnie na pokój w Europie. Tak myślała i tak działała we wszystkich dotychczasowych zakłóceniach, tym sposobem i te odsunęła na stronę, które się zdarzają przyszłość, a których teraz ledwie przeczuwać wolno. Jednakże postępowanie do iednakich doprowadzi skutków.

Kurs Wiedeński z dnia 5go Lutego: Obligacye długi Stanu 5 procentowe w M. K. 76 2/3. — Obli-

gacye na pożyczkę do wygranania przez losy z r. 1820 za 100 ZR. M. K. — Obligacye na pożyczkę do wygranania przez losy z r. 1821 za 100 ZR. M. K. 94 1/10. — Certyfikaty na pożyczkę z r. 1821 za 100 M. K. — Kurs na Augsburg za 100 Kur. 100 1/4 Uso. — Moneta konwencyjna za 100, 249 7/8. — Akcyje bankowe, iedna po 833 1/2 ZR. M. K.

Wiadomości zagraniczne.

Brazyliia i Portugalia.

Dziennik rozpraw i inne Paryskie gazety z d. 24. Stycznia umieściły z Dziennika politycznego Touluzy następujący list pisany przez Królową Portugalii do Króla ięj Matłonka:

»Najjaśniejszy Panie! Wczoraszey noccy przez iednego z Ministrów W. K. Mości odebrałam rozkaz opuszczenia Kraiów Twoich Panie.... Więc, ażeby mnie wysłać na wygnanie kazales mi Królu zstąpić z tego tronu, do którego sam mnie powolales.... Przebaczam Ci N. Panie i ubolewam nad Tobą z gruntu moiego serca. Cała moja pogarda, moja zupełna nienawiść tych tylko dosięgnie, którzy W. K. Mość opanowali i zdradzili. W kraiu moiego wygnania będę wolniejszą, niżeli W. K. Mość wpałacu swoich przodków. Wolność moię uwózę z sobą, moie serce nie iest niewolniczo pokonane, nie unizyło się przed wyniosłymi i buntowniczymi poddanymi, którzy się ośmielili W. K. Mości narzucać prawa, a mnie przeciw mojemu sumieniu do przysięgi zmusić obcieli. Ich groźby nie zastraszyły mnie, iestem postuszną głosowi nieba, przemawiającego do mnie wewnątrz, że gdy czas wielkości moięj przeminął, sława moja zakwitnie, ponieważ mówić będą o mnie: Jako Królowa dochowała godność Majestatu w nieskałanęj czystości, i nie cierpiała, ażeby blask tego przyćmiony został, a gdy zniżyli się ukoronowani miecz i berło w rękę noszący, ona iedynie stała niewzruszoną i bez obawy!

»Jako poddana i postuszną małżonka, iedynie rozkazom W. K. Moci ale tylko W. K. Moci powolna będę. Tylko W. K. Moci to powiem, że odiazd mój w tęg chwili iest niepodobny z przyczyny, że mam nadwężone zdrowie i że tak przykra pora roku. Przecież nie żądali tego zapewne po W. K. Mości, ażebyś mi umrzeć kazales.... Odiazd z tąd jak tylko będzie można naprzedzay;... ale dokąd że mam się udać, ażebym spokojne znalazła schronienie? Kraj, gdzie pierwszy raz nyrzałam światło został podobnie jak i kraj W. K. Mości zdobyczą i łupem dachu rewolucyjnego; brat mój równie jak i W. K. Mość

jest nkoronowanym więźniem!... a tego młoda małżonka nadaremnie błagała, ażeby w pobożną samotności nasz los spohrewniony wraz z nią opłakiwać mogła. W. K. Mość nie odmówisz mi téj próśby, ażebym wzięła z sobą Infantki córki moie; między ustawami, które na W. K. Mość włożono nie ma żadney, coby matkom ich dzieci wydzierać, a jeżeli niebędę mogła dopomnieć się praw moich jako Królowa, może przynajmniej moje macierzyńskie prawa szanowane będą.«

»Z początkiem przyszłéj wiosny opuścę Państwa W. K. Mości; kraj ten gdzie panowałam, i gdzie nie mało wyświadczyła dobrogo. Poydę dzielić niebezpieczeństwa brata moiego, powiem do siebie: Rokoszenie nie mogli mnie poniżyć, iestem wygnaną, ale moje sumienie iest czyste, ponieważ okazałam się godną krwi dostoyney, płynący w żyłach moich. ... Żegnam Cię N. Panie, zostawiam Cię na chwiliącym się tronie, a myśl ta powiększa boleść moiego rozłączenia. Syn Twóy N. Panie nie iest przy Tobie i Ci niegodziwi więcej jak morzem całém przedzielili Cię od niego. Okryta zniewagą Korona cięży na Twoim głowie Panie! O! gdyby ten, przez którego Króle pannią mógł czuwać nad Waszą Królewską Mością i zawstydzić Panie! Twoich przeciwników! Gdziekolwiek przebywać będzie małżonka ta, którą Wasza Królewsha Mość odtrącasz od siebie i wyganiaasz, zawsze modlić się będzie za Waszą Królewską Mość i błagać Wszechmocnego o długie życie dla Waszégó Królewskiégó Mości, a dla kraiu, z którego iest wygnaną o szczęście i pokóy.«

«Ja, Królowa.«

Hiszpania.

Dziennik Rozpraw z d. 23. Stycznia umieścił list pisany z Ax (w Departamencie de l'Ariège), podług którego Jenerał Sarsfield (o którego wkróczeniu do Katalonii na czele znakomitej siły, Gazeta Francyi niedawno donosiła), poczynić miał znaczne postępy w téj prowincyi, a między innemi zabrać Konstytucyonistom wielki transport idący z Barcelony. Ten sam list zapewnia, że Romagosa przez szczęśliwą wycieczkę z Seo, korpus oblegający miał odeprzeć i znakomite zapasy żywności onym zabrać. Pnycerda i Belver zajęte być mają znowu przez wojska rojalistyczne.

Wielka Brytania i Irlandyia.

Publiczne dochody w upłynionym d. 5go Stycznia, kwartale, wynosiły 13,171,241 funtów

szerl., a zatem o 400,000 funtów mniej, jak w równym kwartale upłynionego roku. Przyczyną tego iest pomniejszenie tax za tona w biegu całego roku 251,000 funtów więcej przyniosły, żąd wyływa, że handel wywozowy znacznie się pomnożył. Także akcyza, ta rozmiernia wewnętrznego handlu, więcej teraz uczyniła zysku w porównaniu z upłynionym rokiem.

Francya.

Podług wiadomości z Paryża z d. 28. Stycznia, Król na dniu wspomnionym zagał następującą mowę posiedzenia Izb obu:

»Mości Panowie! Ponieważ obadwa ostatnie posiedzenia zbyt długo trwały i z resztą mało WPanom zostawiały czasu do wypowiedzenia, przeto życzyłem sobie rozpocząć niniejsze posiedzenie daleko późniéj; atoli regularne uchwalanie podatków iest dobrodzieystwem, którego wartość poznaliście w całej obiętności, a sądziłem, że do zachowania tego dobrodzieystwa polecać mogą te same ofiary i przychylnosc, bez których nie mógłbym był nigdy tej korzyści osiągnąć.«

»Wewnętrzny stan Królestwa poprawił się, sprawiedliwosc od Sądu przysięgłych z rzetelnością wykonywana, mądrze i odważnie kierowana przez Sędziów, położyła tamę spiskom i burliwym zamachom, które stały się coraz śmielszemi w nadziei, że ukarane nie będą.«

»Z Oycem Świętym zawarłem umowy w celu wyznaczenia granic nowym dycecyziom, których utworzenie potwierdziło prawo. — Wszystkie kościoły dostaną swoich pasterzów, Francuzkie Duchowieństwo przekształcone zupełnie zleie na nas dobrodzieystwa Opatrzności.«

»Uchwałami wszystkiemu zapobiegłem, czego wymagała oszczędność w wydatkach, a porządek w prowadzeniu rachunków. Ministrowie Moi podadzą sankcyi prawa rachunki wydatków z roku 1821. — Przełożą WPanom stan rzeczywisty dochodów i wydatków z roku 1822, tudzież rys prawdziwych potrzeb na rok 1824 i środków, któremi załatwione być mogą. Z tych dokumentów wykryie się, że po odrąceniu wszystkich dawniejszych podatków, tych nawet, których uzbrowienie wojska wymagało, rok rachunkowy 1823 rozpoczęniemy pozostałemi czterdziestoma milionami, a budżet z roku 1824 odpowiada zupełnie w dochodach wydatkom i nie potrzebuie żadnego odwodowego funduszu, by ie zaspokoić.«

»Francyia winna była Europie przykładać dobrej mienia, iaki narady pozyskać mo-

gę jedynie powrotem do Religii, do prawności, do porządku i do prawdziwej wolności. Zbawieni ten przykład dzisiaj nam stawia.»

»Lecz Opatrzność Boska dopuściła, że, gdyśmy przez czas długi Narodom innym okropnie wystawieni iestęśmy na niebezpieczeństwo znoszenia podobnych udręczeń od sąsiedniego Narodu.«

»Wszystkiego używałem, by Ludom Moim zapewnić bezpieczeństwo, a Hiszpaniǳą od owych ostatnich ochronić nieszczęść. Zasłepienie, z iakiem w Madrycie odrzucono uczynione przekładania, mało zostawia nadziei zabezpieczenia pokoju.«

»Rozkazałem powrócić Mojemu Posłowi; sto tysięcy Francuzów dowodzonych przez Xiążęcia rodziny Moiej, którego z radośnym sercem nazywam synem, są na pogotowiu do wyruszenia w imieniu Boga i Świętego Ludwika, ażeby Tronowi Hiszpańskiemu zachować wnuka Henryka IV. to wspaniałe Królestwo ratować od upadku i poiednać ie znowu z Europą.«

»We wszystkich mieyscach, gdzie nasz morski bandel potrzebuje opieki, stacyie nasze będą powiększone. Wszędzie, gdzie tylko brzęgi nasze napastowane bydź mogą, rozstawione będą statki dla tychże zasłony.«

»Jeżeli wojna koniecznie będzie musiała nastąpić, na to obróćę całe Moie staranie, ażeby ile możności krótko trwała. Będzie ona przedsięwzięta dla pozyskania pokoju, czemu przeszkadza stan Hiszpanii. W chwili, gdy Ferdynand VII. będzie miał wolność nadać Narodowi swojemu prawa, które tylko z jego ręki otrzymać może, a które zabezpieczają Narodu tego spokojność, zniszczą także i sprawiedliwą obawę Francyi — w chwili tej, mówię, ustaną wszelkie nieprzyjaźni, do tego zobowiązanie się uroczyście przed WPaniami.«

»Obowiązkiem Moim było przetożyć WPanom stan naszych Spraw Zewnętrznych. Do Mnie należało stanować. Uczyniłem to po ścisłej rozwadze. Miałem przytęm na względie godność Moiej Korony, sławę i bezpieczeństwo Francyi; iestęśmy Francuzami Mości Panowie, zgodnie przedsięwzięmiemi obrotę spraw takich.«

Dzienniki Paryżkie donoszą pod d. 24. z. m.: »Xiążę Guiche i Baron Damas znajdują się pomiędzy Jenerałami, mającymi towarzyszyć Xiążęciu Angouleme. Domysliają się, że Jego Królewic. Mość uda się ku Naurwarze. Jenerał Bordesoult przeznaczony iest dowodzić woysku uważającemu. Mówią także o odieździe Jeneratów Poruczników: Guilleminot, Axo, Rognat, Donnaudieu i Canuel. Jenerał Porucznik Pamphile de Lacroix, spodziewany w Toulouzie na d. 24. czyli 25. t. m. Wreszcie za kilka dni ogłoszony będzie spis wszystkich tych Jeneratów, co się udać mają do uważającego woyska. Niebawem także oznaczone będą pułki piechoty, mające się udać w pochód. Pułki iazdy gwardyi Królewskiej mające te same przeznaczenie, zostawać będą pod rozkazami Jeneratów Lauristona, Rabusson i Castelbajac. Dziś padł los na pułk Szwajcarski, co wyruszyć ma do woyska uważającego. Jedna z gazet doniesła przed 3 dniami, że 30 pułk liniowy piechoty wyruszył z Paryża do woyska obserwacyjnego; znajduje się atoli dotychczas w Stolicy. Pięć pułków mających składać załogę, wyruszą pierwszych dni Lutego, jeżeli przeciwnego nie odbierą rozkazu, a inne pułki z twierdz Francyi północnej, takowe zastąpią. Trzecie bataliony każdego pułku gwardyi pomnożone zostaną do 1,000 ludzi i tworzyć mają cztery bataliony. Pułkownicy, mający niemi dowodzić, oznaczeni będą, iak słychać, przez losy. Załoga w Lille wyruszyła do woyska uważającego i wszystkie pułki gwardyi Królewskiej udadzą się w pochód zaraz po zagaieniu posiedzeń Izb. Woysko uważające doprowadzone ma bydź iak w naykrótszym czasie do 100,000 ludzi.

Zjednoczone Niderlandy.

W Kantonie Messancy, pod Longwiche i w Reemisch pod Thionville, kupy po 30 i 40 ludzi liczące, napadały każdéj nocy intyny, kazały w nich sobie zboże mleć, a na drugi dzień rano rozpierzchały się. Władze przymuszone były wysłać woysko, ponieważ żandarmów z Reemisch te kupy odparły i dopiero zboże zrabowane onym odebrane zostało; kilku nastu rabusiów schwytano i oddano pod Sąd.

(Do tego Numeru Gazety dołączony iest X. Numer Rozmaitości.)